

Aleksis K – Sunnuntai-Kaleva

Euroopan Yhdysvallat

Euroopan unioni alkaa vuosi vuodelta näyttää enemmän liittovaltiolta, ja Euroopan komission puheenjohtaja José Manuel Barroso on sellaista jo melko suoraan ehdottanutkin.

Kansakuntien tasolla liittovaltio tarkoittaa sitä, että kun jossakin osavaltiossa menee huonosti, muut tulevat apuun ja maksavat roikkumaan jääneet laskut pois. Yksityisten kansalaisten elämään liittovaltio vaikuttaa sillä lailla, että EU:n direktiiveistä tulee nykyistä sitovampia lakeja, joita pitää noudattaa oikeasti eikä vain olla noudattavinaan.

Mutta miten sitten valvotaan, että Euroopan syrjäkulmilla – joihin Suomikin totta puhuen kuuluu – noudatetaan kulloinkin voimassa olevia direktiivejä? Näihin saakka se on ollut kohtuullisen helppoa, kun valvottavana on ollut lähinnä vain maataloutta tukiaisten jakamista varten. Se onnistuu mainiosti EU:n hienoilla satelliiteilla, jotka päivystävät jokaisen peltotilkun yllä ja ottavat siitä tuon tuostakin kuvia, joista ovat luettavissa kanojen varpaiden lukumäärät ja kaurantähkän sakoluvut.

Valvonta menee vaikeammaksi, jos ja kun se pitää ulottaa sisätiloihin ja myös muihin kuin maanviljelijöihin. Miten voidaan Brysselissä varmistua esimerkiksi siitä, noudatetaanko Möttösten kylpyhuoneessa Ängeslevällä EU:n hehkulamppudirektiiviä? Sen mukaanhan ei enää saa käyttää vanhanaikaisia energiasyöppöjä lampunmollukoita, vaan ne pitää korvata säästöpuikuloilla. Mistä tiedetään, käyttääkö Janatuisen emäntä Kersilössä pesukoneessaan varmasti fosfaattivapaata ympäristöystävällisiä pesuaineita, kuten EU edellyttää? Tai onko Ölkynvaaran Pulkkisten jääkaapissa vielä monityydyttyneitä rasvahappoja, vaikka ne on nimenomaisesti direktiivillä kielletty? Ja onko Egyptinkorven Huttusen pojan pyöränkumi edelleen rikki, vaikka uusi rikkidirektiivi on justinsa astunut voimaan?

Näihin haasteisiin tuskin pystytään vastaamaan muulla tavoin kuin palkkaamalla riittävä määrä tarkastajia, jotka kulkevat ovelta ovelle väijymässä, että direktiivejä noudatetaan. He olisivat hieman samantapaisia virkamiehiä kuin EU:n pyöriäistenlaskijat, jotka jo nykyisin päivät pääksytysten paiskovat vaativia töitään maamme rannikoilla. Direktiivitarkkailijoista saattaa tulla Suomelle aivan uusi, loistava vientituote, sillä meillä on tästä alasta sekä tuoretta kokemusta että pätevää työvoimaa. Kun televisiolupien maksaminen ja tarkastaminen loppuu vuodenvaihteessa, Suomesta vapautuu varmaan satoja lupatarkastajia, jotka kelpaavat sellaisinaan direktiivitarkastajan vaativaan tehtävään – ehkä jopa konsulteiksi muihin EU-maihin.

